

نگاهی به نشریات طنز و فکاهی سال اول پیروزی انقلاب اسلامی (۸)

پایان بهلول

بهزاد توفیق فر

طنزبزه

با فرار ابوالحسن بنی‌صدر در لباس زنانه و بازو در بازوی مسعود رجوی، سردسته منافقین تروریست؛ بهلول نیز آخرین شماره خود را روی ده‌های روزنامه‌فروشی فرستاد و دیگر منتشر نشد. البته که در آن دوره و با توجه به مسائل بی‌شماری که کشور درگیر آن بود، بدیهی است که کسی توجهی به این هم‌زمانی و خاتمه انتشار بهلول نداشت. اما همکاران بهلول، اغلب در سایر نشریات طنز تازه تولد یافته مشغول به کار شدند یا خود، نشریه جدیدی را به پیشخوان ده‌های روزنامه‌فروشی فرستادند. طنزپردازان و کاریکاتوریست‌هایی مثل محمد حاجی‌حسینی، محمد خرمشاهی، قدرت‌اله عسگری، محمد اوزی، ناصر داروگر کرمانی، ایرج شمس (با امضای ایرج آنتن)، احمد عبداللہی‌نیا، جواد علیزاده، بیژن دلزنده، بهمن عبدی و داروین میثاقی.

در بخش آخر نگاهمان به مجله بهلول، برخی مطالب جالب توجه آن را مرور می‌کنیم:

قیمت بیگان

بگویم ای هفته‌هم اینکه ایران
ناسونال اعلام کرده که قیمت
یک دستگاه انوسمیل "بیگان" را
۱۰/۰۰۰ تومان گران کرده ولی
سایر محصولات!؟ خود را قیمت
سابق می‌فروشد! و حالا سوال من
از نویسنده که مگر شرکت "ایران -
ناسونال" جز انواع انوسمیل بیگان
که قیمت هم‌اگران کرده محصولات
دیگه‌ای هم داشته و دارد و ما خبر
نداشته و نداریم!؟
حسن آقا - والله نمیدونم!

معضل گران شدن مداوم قیمت خودرو
که آن زمان هم کاریکاتوریست بهلول را
به واکنش واداشته است.

آن زمان هم موجوداتی بوده‌اند که در ایران زندگی می‌کرده‌اند و حتی نام ایرانی داشته‌اند اما چرخ و بال!
هواپیماهای غربی را می‌بوسیدند تا بمب و موشک بر سر مردم بی‌گناه بریزند.

غیبت!

روزنامه‌ها نوشته بودند که آقای
رهنجانی رئیس مجلس برای چندین
بار بوکلای غایب اختصار کرده‌است
که در جلسات حتما حاضر باشند و
ایقدر غیبت نکند.
طربنی میگفت: نمیدانم این
افراد اگر نمی‌خواستند در جلسات
مجلس حاضر شوند پس چرا این
همه پول خرج کردن و سنگ‌ملترا
به سینه زدن.
اگر این پولی را که خرج تبلیغات
کردن به‌عبارت‌دیگری بزدن در عرض
شش‌ماه میلیونر شده بودند و می-
گذاشتند آن‌کسانی که واقعا برای
ملت دلسوز هستند انتخاب میشدند.
حاج بادوم

بهلول - صفحه ۱۸

از اولین دوره مجلس، بودند نمایندگان
که برای ورود به مجلس خرج می‌کردند
اما به محض ورود، دنبال «کار خود»
می‌رفتند و...

بهلول با یک دست،
از محنت‌ترین و
گران‌فروشان و
مرفهین بی‌درد بیزاری
می‌جست و با یا،
سبک زندگی آن‌ها را
تبلیغ می‌کرد.

از نظر بهلول، متهم
اصلی گرانی و کمبود،
خرده‌فروشان
و مغازه‌داران
طمع‌کار بودند نه
رئیس‌جمهور لیبرال
و کلان‌سرمایه‌داران
حامی او.

